

Ο Θεός δεν θα αποτύχει

*«Έλεος του Κυρίου είναι,
ότι δεν συνετελέσθημεν,
επειδή δεν εξέλιπον οι
οικτιρμοί αυτού.*

*Ανανεώνονται εν ταις
πρωΐαις· μεγάλη είναι η
πιστότης σου.»*

— Θρήνοι 3:22,23

ΚΑΛΑ ΕΙΠΕ Ο ποιητής ότι «η ελπίδα πηγάζει αιώνια στο ανθρώπινο στήθος». Πολλοί ευγενείς άνθρωποι προσπάθησαν εδώ και καιρό να ξεπεράσουν το χάος και την αγωνία του παρόντος, ελπίζοντας σε καλύτερες εποχές. Οι σοφοί του παρελθόντος περίμεναν με

ανυπομονησία και έγραψαν για μια «χρυσή εποχή» την οποία πρόβαλαν ότι θα γινόταν τελικά πραγματικότητα μέσω της καλής θέλησης και των συνεργατικών προσπαθειών εκείνων που πίστευαν ότι η ανθρώπινη μοίρα υπόσχεται κάτι καλύτερο από το να είναι συνεχώς σε κατάσταση αναταραχής, αγωνίας και θλίψεων. Ακόμη και σήμερα, κάποιοι εξακολουθούν να διασκεδάζουν αυτή την ελπίδα και κάνουν ό,τι μπορούν για να μετατρέψουν την ελπίδα τους σε πραγματικότητα.

Πριν από μερικά χρόνια αυτό υπογραμμίστηκε για εμάς με μια επιστολή που έλαβε «η Αυγή» από έναν κύριο που ήταν συνδρομητής σε αυτό που είναι γνωστό ως Παγκόσμιο Φεντεραλιστικό Κίνημα. Ο παγκόσμιος ή παγκόσμιος φεντεραλισμός δεν είναι μια νέα πολιτική ιδεολογία, αν και ίσως ελάχιστα γνωστή σε πολλούς.

Υποστηρίζει μια δημοκρατική, ομοσπονδιακή παγκόσμια κυβέρνηση με εξουσία σε παγκόσμια θέματα και γενική κυριαρχία στον παγκόσμιο πληθυσμό. Στην επιστολή, η παρουσίασή μας για τις προφητείες και τις υποσχέσεις του Θεού που είναι καταγεγραμμένες στη Βίβλο επικρίθηκε και ο συγγραφέας έκανε έκκληση να ενώσουμε τα χέρια για να βοηθήσουμε στη δημιουργία μιας ομοσπονδιακής κυβέρνησης για τον κόσμο.

Η επιστολή ανέφερε, εν μέρει: «Είναι δύσκολο για μένα να πιστέψω ότι κάποιος σε αυτή τη χώρα θα πίστευε στο είδος του Θεού που φαίνεται να λατρεύετε εσείς. Η ιδέα ότι είναι ο θεϊκός σκοπός να καταστρέψουμε τον εαυτό μας και να ανυπομονούμε να ζήσουμε ευτυχισμένοι στον παράδεισο για πάντα μετά είναι πέρα από την ικανότητά μου να καταλάβω. Αν νόμιζα ότι αυτή ήταν μια σωστή ερμηνεία για τις προφητείες, νομίζω ότι θα προτιμούσα να είμαι άθεος. Λυπάμαι πολύ που μια φωτισμένη χώρα πρέπει να παράγει ανθρώπους με τέτοιες αντιλήψεις για τον Δημιουργό – ένα σκληρό και σαδιστικό είδος Θεού».

Αυτό το μέρος της επιστολής αποκαλύπτει ότι ο συγγραφέας δεν κατάλαβε το νόημα των Βιβλικών προφητειών τις οποίες «η Αυγή» προσπάθησε να εξηγήσει, γιατί σίγουρα δεν είναι η διδασκαλία των Γραφών ότι είναι θέλημα του Θεού η ανθρώπινη φυλή να αυτοκαταστραφεί και στη συνέχεια να ζει για πάντα ευτυχισμένη στον παράδεισο. Αν ήταν αυτό που ωθούσε τις βιβλικές προφητείες, θα είχαμε την τάση να συμφωνήσουμε ότι ίσως ήταν καλύτερο να είσαι άθεος. Αντίθετα, χαιρόμαστε που κάποιοι από την ανθρωπότητα έχουν μιλήσει ενάντια στις ερμηνείες της Βίβλου οι οποίες, στην πραγματικότητα, αντιπροσωπεύουν τον Δημιουργό ως ένα σκληρό, εκδικητικό είδος Θεού.

Ωστόσο, μεγάλο μέρος της παραδοσιακής

παρανόησης για τη Βίβλο κάνει ακριβώς αυτό. Π.χ., πάρτε το αντιγραφικό δόγμα για το αιώνιο μαρτύριο των κακών. Θα μπορούσε να υπάρξει μια άποψη πιο αδυσώπητη και σαδιστική από αυτή; Ορθώς, οι φωτισμένοι άνθρωποι του κόσμου απωθούνται από τις πολλές σκληρότητες που επιβάλλονται σε πολιτικές, θρησκευτικές και εθνοτικές ομάδες από δικτάτορες και ηγέτες αδίστακτων εθνών τόσο του παρελθόντος όσο και του παρόντος. Δεν θα έπρεπε επίσης να φωνάζουμε όλοι ενάντια στους ισχυρισμούς ότι ο Δημιουργός του σύμπαντος, ο Θεός της Βίβλου και του Χριστιανισμού, είναι πολύ πιο σκληρός στην αντιμετώπιση των εχθρών του από ό,τι ήταν ποτέ οι ολοκληρωτικοί δικτάτορες;

Έπειτα, υπάρχει αυτή η αντιγραφική παράδοση περί των Σκοτεινών Αιώνων που σχετίζεται με τη «Συντέλεια του κόσμου» - ότι μια μέρα ο Χριστός θα επιστρέψει στη γη και θα επισπεύσει μια κυριολεκτική παγκόσμια πυρκαγιά που θα καταστρέψει ολόκληρο τον πλανήτη Γη. Αυτή είναι πραγματικά μια άκαρδη άποψη.

Το ζήτημα της ηθικής ευπρέπειας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει τεθεί εδώ και δεκαετίες σε σχέση με την πιθανή χρήση πυρηνικών όπλων. Ωστόσο, οι πιθανότητες είναι ότι πολλοί που θέτουν αυτό το ερώτημα, οι ίδιοι ισχυρίζονται ότι πιστεύουν ότι ο Θεός τους, όταν έρθει το «τέλος του κόσμου», θα καταστρέψει όλες τις πόλεις κάθε έθνους, κάθε ύπαιθρο, βουνό και κοιλάδα, σφάζοντας τα πάντα, τα δισεκατομμύρια της ανθρωπίνης φυλής εκτός από τους λίγους που θα κριθούν εκείνη τη στιγμή άξιοι να μεταφερθούν στον ουρανό. Τι τραγικό τέλος σε έναν τομέα που, όταν δημιουργήθηκε, σχεδιάστηκε για να είναι γεμάτος με τη δόξα του Θεού!

Καθώς διαβάζετε τα προηγούμενα, ίσως ανησυχείτε που θα πρέπει να παρουσιάσουμε μια τόσο σκληρή αντίληψη για τον Θεό, που είναι τόσο φρικτό να

συλλογιστεί κανείς. Πράγματι, το ίδιο νιώθουμε κι εμείς! Ο λόγος για τον οποίο μοιραζόμαστε αυτές τις σκέψεις είναι ότι υπάρχουν ακόμη πολλοί που ισχυρίζονται ευσυνειδήτητα ότι έχουν τέτοιες κακόβουλες και αντιγραφικές πεποιθήσεις σχετικά με τους σκοπούς του Θεού. Ωστόσο, βλέποντας αυτά τα πράγματα στο αληθινό τους φως και επανεξετάζοντας τη Βίβλο, μαθαίνουμε ότι ο Θεός του αληθινού Χριστιανισμού δεν είναι ένα εκδικητικό ον, αλλά ένα ον του οποίου ο σκοπός είναι η ευλογία όλων των οικογενειών της γης. ότι η δεύτερη έλευση του Χριστού δεν είναι για να καταστρέψει τη γη, αλλά για να την κάνει τέλεια για το αιώνιο σπίτι του ανθρώπινου γένους, που θα έχει σωθεί από την αμαρτία και θα αποκατασταθεί στη ζωή. — Γέν. 1:26-30· Εκκλ. 1:4· Ησ 45:18· Πράξεις 3:20,21

Επιστρέφοντας στην επιστολή που λάβαμε, από την οποία παραθέσαμε εν μέρει νωρίτερα, αφού μας είπε ότι δεν νοιαζόταν να λατρεύει έναν Θεό-σαδιστή - στον οποίο λέμε, Αμήν - ο συγγραφέας μίλησε στη συνέχεια για τους στόχους του κινήματος, το οποίο προσυπογράφει. Παραθέτουμε και πάλι εν μέρει: «Ελπίζω ότι θα δείτε τον δρόμο σας καθαρά για να συνειδητοποιήσετε ότι είμαστε όλοι ατομικά υπεύθυνοι για υποθέσεις σε αυτή τη ζωή και ότι εναπόκειται σε όλους μας να εργαστούμε για πράγματα όπως η παγκόσμια ειρήνη και η παγκόσμια αδελφότητα. Έχω υποστηρίξει κάθε ειλικρινές κίνημα ειρήνης και τώρα υποστηρίζω τη [σύσταση] ενός νομοθετικού οργάνου με δικαιοδοσία να θέτει εκτός νόμου τους πολέμους και να αποτρέπει την επιθετικότητα. Σε έναν κόσμο φυσικού νόμου από κάθε πλευρά, φαίνεται να είναι σε αρμονία με τον θεϊκό σκοπό ο άνθρωπος να εγκαθιδρύσει επιτέλους το νόμο και τη τάξη σε διεθνή βάση — μια παγκόσμια βάση. Ελπίζω ειλικρινά ότι θα αναλογιστείτε αυτές τις ιδέες».

Δεν μπορεί κανείς παρά να αναγνωρίσει και να εκτιμήσει την ειλικρίνεια και τη σοβαρότητα με την οποία γράφτηκαν αυτές οι δηλώσεις. Αυτός ο κύριος, όπως και εκατομμύρια άλλοι, θέλει την ειρήνη. Κι εμείς θέλουμε την ειρήνη. Καλύτερα από αυτό, η Βίβλος μας διαβεβαιώνει ότι ο κόσμος θα γνωρίσει την ειρήνη. Ωστόσο, η ιστορία μας λέει ότι από τότε που γεννήθηκε ο «Άρχων της Ειρήνης», άνδρες και γυναίκες με ευγενή πνεύμα εργάζονται για την ειρήνη. (Ησ. 9:6) Ωστόσο, μετά από περισσότερους από είκοσι αιώνες τέτοιων ειλικρινών προσπαθειών, ο κόσμος δεν έχει τίποτα καλύτερο να επιδείξει για αυτούς τους κόπους από την αυξανόμενη ταραχή, την αναταραχή και την απειλή πλήρους καταστροφής.

Δεν πρέπει να αποθαρρύνουμε αυτούς που εργάζονται για την ειρήνη. Είναι πολύ πιο τιμητικό να εργάζεσαι για την ειρήνη παρά να προωθείς τη σύγκρουση και τον πόλεμο. Κατά βάθος, η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων πιθανώς θέλει την ειρήνη. Ακόμη και η προοπτική ενός πολέμου υπάρχει συχνά η ελπίδα ότι, με αυτόν τον τρόπο, θα εδραιωθεί κάπως η διαρκής ειρήνη. Ωστόσο, το μεγάλο μειονέκτημα για την επίτευξη αληθινής ειρήνης είναι ο εγωισμός της ξεπεσμένης ανθρώπινης φύσης, και δυστυχώς, αυτό το στοιχείο του ανθρώπινου χαρακτήρα βρίσκεται σε όλο τον κόσμο. Δεν είναι χαρακτηριστικό μόνο των κυβερνήσεων και των ηγετών, αλλά της κοινωνίας γενικότερα.

Για παράδειγμα, είναι αυτό το στοιχείο, που αναγκάζει τους πωλητές να αυξήσουν τις τιμές φαινομενικά τη στιγμή που έρχεται μια απειλή προβλημάτων, παρόλο που μπορεί να μην χρειάζεται να το κάνουν. Είναι ο ανθρώπινος εγωισμός που παρακινεί τους ανθρώπους να συσσωρεύουν τρόφιμα και άλλες προμήθειες όταν διατρέχουν ορισμένοι κίνδυνοι, παρόλο

που με αυτόν τον τρόπο μπορεί να στερήσει τους άλλους από το να αποκτήσουν αυτό που πραγματικά χρειάζονται. Τα πεσμένα ανθρώπινα όντα αδυνατούν να λύσουν το πρόβλημα του ανθρώπινου εγωισμού. Αυτός είναι ένας θεμελιώδης λόγος που ελάχιστη πρόοδος έχει σημειωθεί ανά τους αιώνες προς την πραγματική εγκαθίδρυση διαρκούς ειρήνης στον κόσμο. Από ανθρώπινη σκοπιά, υπάρχει σίγουρα μικρή προοπτική ότι η ανθρωπότητα στην τρέχουσα αμαρτωλή κατάστασή της θα απορρίψει ξαφνικά τον εγωισμό και θα αντιμετωπίσει ο ένας τον άλλον με βάση τα γνήσια αμοιβαία συμφέροντα—δηλαδή τη βάση της αγάπης.

Ωστόσο, πόσο ευγνώμονες είμαστε, που το πρόβλημα του ανθρώπινου εγωισμού δεν είναι πέρα από την ικανότητα του Θεού να λύσει! Αυτός είναι ο λόγος που μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις του για την εγκαθίδρυση ειρήνης, και γιατί μπορούμε να πιστέψουμε τη διαβεβαίωσή του ότι υπό τη διοίκηση της βασιλείας του «θέλει ελθεί ο εκλεκτός πάντων των εθνών». (Αγ. 2:7) Είναι αλήθεια ότι ο Θεός γνώριζε για την τρομερή συμφορά στην οποία η αμαρτία και ο επακόλουθος ανθρώπινος εγωισμός θα βύθιζε τον κόσμο. Το επέτρεψε ο Θεός, αλλά δεν το σχεδίασε, ούτε αντιπροσωπεύει τον αιώνιο σκοπό του για τον άνθρωπο. Εκτός από το ότι ο Θεός είχε προβλέψει την παρούσα κρίση του ανθρώπινου γένους, την είχε προείπει και στη Βίβλο. Δεν του προκάλεσε έκπληξη. — Δαν. 12:1· Ματ. 24:21

Ένας λόγος που ο Θεός επέτρεψε στον άνθρωπο να φτάσει στο ακραίο όριο των πτωτικών του τάσεων είναι για να πειστεί για τη δική του αδυναμία να δημιουργήσει διαρκή ειρήνη και καλή θέληση μεταξύ των ανθρώπων. Οι περισσότεροι από εκείνους ακόμη και σήμερα που εργάζονται με τόσο ζήλο για την ειρήνη δεν

έχουν μάθει ακόμη αυτό το μάθημα. Εξακολουθούν να θέλουν να εδραιώσουν την ειρήνη με τη δική τους σοφία και δύναμη. Αν πιστεύουν στον Θεό, φαίνεται προφανώς να πιστεύουν ότι, ενώ μπορεί να κοιτάζει καθώς αγωνίζονται ενάντια σε τέτοιες απελπισμένες πιθανότητες, δεν σκοπεύει ή δεν είναι σε θέση να κάνει κάτι γι' αυτό.

Ακριβώς σε αυτό το σημείο οι διδασκαλίες της Βίβλου συνδυάζονται με όλες τις ανθρώπινες φιλοσοφίες που σχετίζονται με την τελική μοίρα του ανθρώπου. Ενώ ο άνθρωπος προσπαθεί να σηκωθεί από μόνος του, η Βίβλος μας διαβεβαιώνει ότι στον κατάλληλο χρόνο ο Θεός θα παρέμβει στις ανθρώπινες υποθέσεις. Θα σώσει τον άνθρωπο από τα αποτελέσματα της «σοφίας αυτού του κόσμου», που είναι «μωρία παρά τω Θεώ», και θα δημιουργήσει ειρήνη και καλή θέληση σε παγκόσμια κλίμακα. (Α' Κορ. 3:19-21· Ησ. 9:7· Λουκάς 2:14) Όχι μόνο θα δώσει στα έθνη ειρήνη, αλλά ζωή και στους ανθρώπους, για τους ίδιους φορείς της βασιλείας του, που θα φέρουν ειρήνη στα έθνη, θα ασκήσουν επίσης θεϊκή δύναμη για να δώσουν στους ανθρώπους υγεία και την προοπτική για την αιώνια ζωή στη γη. — Αποκ. 21:1-5· Ισ. 25:8,9· Ως. 13:14

Οι υποσχέσεις του Θεού που μας διαβεβαιώνουν για την εγκαθίδρυση της βασιλείας του Χριστού συχνά παρερμηνεύονται ότι σημαίνουν ότι η ίδια η ανθρωπότητα πρέπει να δημιουργήσει τη βασιλεία του. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν ανθρώπινα εκκλησιαστικά συστήματα και οργανώσεις σε όλη τη χριστιανική εποχή, καθώς και σε διάφορες προσπάθειες εκκλησιαστικών δογμάτων, τόσο στο παρελθόν όσο και σήμερα, να επηρεάσουν τους νομοθέτες να θεσπίσουν καλύτερους νόμους. Αυτές οι προσπάθειες των εκκλησιών βρίσκουν την έκφρασή τους με πολλούς τρόπους και μπορεί ακόμη και να έχουν τα κατάλληλα κίνητρα. Ωστόσο, είναι

αντίθετες με τις διδασκαλίες της Αγίας Γραφής, γιατί είναι προσπάθειες να επιτευχθεί ο θείος σκοπός με την ανθρώπινη σοφία και όχι με τρόπους που σχεδίασε ο Θεός.

Όπως είπαμε στην αρχή, «Η ελπίδα πηγάζει αιώνια στο ανθρώπινο στήθος». Ωστόσο, χωρίς τον Θεό, είναι μια ελπίδα που αποτυγχάνει συνέχεια ώστε να ωριμάσει και να γίνει πραγματικότητα. Ωστόσο, μπορούμε να έχουμε μια γνήσια ελπίδα εναποθέτοντας την εμπιστοσύνη μας στις υποσχέσεις του Θεού, με τις οποίες μας διαβεβαιώνει ότι ακόμη και τώρα το χέρι του κυριαρχεί στις υποθέσεις των ανθρώπων, προετοιμάζοντας την πλήρη εκπλήρωση της αγγελικής διακήρυξης την στιγμή της γέννησης του Ιησού—αυτή η ένδοξη διαβεβαίωση για ειρήνη στη γη και καλή θέληση (ευδοκία) προς τους ανθρώπους.—Ησα. 57:14-19· Λουκάς 2:10-14

Τα έθνη δεν έχουν μάθει ακόμη ότι, όσο κι αν το λαχταρούν, δεν μπορούν να δημιουργήσουν διαρκή ειρήνη, ούτε να λύσουν το πρόβλημα του ανθρώπινου εγωισμού. Τελικά, ωστόσο, θα μάθουν την ειρήνη όταν θα πουν, όπως προείπε ο προφήτης: «Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβοις αυτού·» Τότε «θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους». Κατόπιν επίσης, όπως υπόσχεται ο Θεός, «θέλουσι κάθησθαι έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών» όχι επειδή τελικά θα τα έχει καταφέρει ο άνθρωπος, αλλά επειδή «ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο». Το σχέδιο του Θεού δεν θα αποτύχει! — Μιχαίας 4:1-4· Ισ. 9:6,7 ■